

VALSTYBĖS VALDYMO TOBULINIMO KOMISIJOS
(SAULĖLYDŽIO KOMISIJOS) POSĖDŽIO
PROTOKOLAS

2011 m. vasario 24 d. Nr. 63-4
Vilnius

Posėdžio pirmininkas – Ministro Pirmininko kanclerio pirmasis pavaduotojas Giedrius Kazakevičius (Komisijos pirmininkas).

Posėdžio sekretorė – Ministro Pirmininko tarnybos Strateginio valdymo departamento Viešojo valdymo skyriaus patarėja Indrė Daugėlaitė.

Dalyvavo:

Komisijos nariai: advokatų kontoros „Lideika, Petrauskas, Valiūnas ir partneriai LAWIN“ partnerė Dovilė Burgienė, vidaus reikalų viceministras Sigitas Šiupšinskas, Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto direktorius Ramūnas Vilpišauskas, Respublikos Prezidento vyriausiasis patarėjas Nerijus Udrėnas, finansų viceministras Edmundas Žilevičius.

Kiti dalyviai: Viešosios politikos ir vadybos instituto programų vadovas Vitalis Nakrošis, valstybės kontrolieriaus pavaduotoja Nijolė Mickuvienė, Vidaus reikalų ministerijos Viešojo valdymo politikos departamento direktorius Paulius Skardžius, Vidaus reikalų ministerijos Viešojo valdymo politikos departamento direktoriaus pavaduotoja Rasa Dalia Liutkevičienė, Viešojo valdymo politikos departamento Viešojo valdymo politikos skyriaus vedėjas Virginijus Vaškelis, Finansų ministerijos Turto valdymo departamento direktorė Aušra Vičkačkienė, Ministro Pirmininko tarnybos Strateginio valdymo departamento direktorė Jurgita Šiugždinienė, Ministro Pirmininko tarnybos Strateginio valdymo departamento Viešojo valdymo skyriaus patarėja Jurgita Domeikienė, Ministro Pirmininko padėjėja Ieva Nomeikienė, Ministro Pirmininko tarnybos Komunikacijos departamento Spaudos ir komunikacijos skyriaus vyriausioji specialistė Jurgita Laurinėnaitė.

1. SVARSTYTA. Dėl Viešojo valdymo tobulinimo programos krypčių

Ministro Pirmininko tarnybos Strateginio valdymo departamento Viešojo valdymo skyriaus patarėja J. Domeikienė pristatė pasiūlymus dėl galimo Viešojo valdymo tobulinimo programos turinio ir siektinų pokyčių įgyvendinus šią programą. Pažymėjo, kad išskirtos siūlomos temos bus detalizuojamos, rengiamos konkrečios priemonės, šių metų III ketvirtį programą turėtų patvirtinti Vyriausybė.

Vidaus reikalų ministerijos Viešojo valdymo politikos departamento direktorius P. Skardžius pažymėjo, kad Vidaus reikalų ministerija siūlo paryškinti IT (e-valdžios galimybes), taip pat išskirti savivaldos bloką motyvuojant tuo, jog ir Lietuvos pažangos strategijoje „Lietuva 2030“ išskiriama savivaldybių ir jų institucijų funkcijų peržiūra, siekiant 50 proc. savivaldybių savarankiškųjų funkcijų iki 2030 metų persikirstyti bendruomenėms ir NVO. Vidaus reikalų ministerija taip pat siūlo stiprinti savivaldybių priežiūrą tobulinant vidaus audito sistemas ir stiprinant išorės auditą. P. Skardžius atkreipė dėmesį į įvairių instrumentų taikymą matuojant piliečių pasitenkinimą paslaugomis, sugretinimo (veiklos palyginimo, angl.benchmarking-benchlearning) taikymą, paslaugų teikimo ir piliečių bei verslo aptarnavimo teisinio reglamentavimo tobulinimą. Pažymėjo, kad Viešojo valdymo tobulinimo programą rengs Vidaus reikalų ministerija, bendradarbiaudama su Saulėlydžio komisijos atstovais, ekspertais. Programos rengimui pasiūlė formuoti arba dvi darbo grupes („piliečiai ir verslas“ bei „valdžia“) arba keturias darbo grupes („Viešosios paslaugos: jų kokybė ir prieinamumas“; „Reguliavimas: poveikio vertinimas ir dereguliavimas“; „Veiklos valdymas ir institucinė sandara“; „Žmogiškųjų išteklių valdymas“). Pirminį programos variantą tikimasi parengti iki šių metų gegužės mėnesio vidurio, o konferencijos „Viešasis valdymas Lietuvoje. Europos patirtis – ateities iššūkiams“ metu pasitikrinti, ar teisinga linkme einama.

R. Vilpišauskas pažymėjo, kad pateiktoje matricoje nurodyti siektini dalykai tinkami. Pažymėjo, kad ypač svarbus piliečių pasitikėjimas, tačiau kol kas neaišku, kaip šie principai turėtų

virsti konkrečiais sprendimais, nesimato programos ryšio su Valstybės tarnybos įstatymo projektu, kuriuo siekiama valdymą ir institucijų veiklą labiau orientuoti į rezultatus. Pristatant programą visuomenei ir Seimo nariams būtų naudinga parodyti, kaip siūlomos konkrečios įstatymo pakeitimo nuostatos padeda siekti iškeltų tikslų.

V. Nakrošis pritarė tiek programos metmenims, tiek programos rengimo organizavimo schemai. Iškėlė klausimą, koks Valdymo tobulinimo programos santykis su Nacionaline pažangos programa, kuri atitiks būsimo laikotarpio ES struktūrinių fondų panaudojimo strategiją.

J. Šiugždinienė pažymėjo, kad pagal Strateginio planavimo metodiką ši programa turėtų tapti Nacionalinės pažangos programos dalimi ir turėtų būti finansuojama tiek iš struktūrinių fondų, tiek iš nacionalinio biudžeto lėšų.

R. D. Liutkevičienė pažymėjo, kad formuojant darbo grupes svarbu žinoti, kelių ministrų valdymo sritis ši programa apims, kadangi geresnis reguliavimas yra ūkio ministro valdymo sritis, dereguliacija – teisingumo ministro.

D. Burgienė pasiūlė išskirti priemones, kurias būtų galima įdiegti artimiausiu metu, nelaukiant programos įgyvendinimo. Kaip pavyzdys galėtų būti viešumo reikalavimas (parengti 10 rodiklių rinkinį ir pavesti ligoninėms nuo šių metų rodiklius skelbti viešai). Pasiūlė didelį dėmesį skirti el. paslaugų teikimui, kadangi tai leidžia greitai ir patogiai naudotis paslaugomis. Pažymėjo, kad ydingas darbo grupių išskyrimas pagal sritis: valdžia ir piliečiai, kadangi viena darbo grupė nežinos, ką daro kita. Pasiūlė formuoti vieną darbo grupę, o jei bus formuojamos kelios, užtikrinti periodišką keitimąsi informacija.

V. Nakrošis pažymėjo, kad jei Valdymo tobulinimo programa bus dalis Nacionalinės pažangos programos, atitinkamai tą programą reikia rengti pagal programinių dokumentų rengimo principus: esamos būklės analizė, ankstesnių programų įgyvendinimo pamokos, SSGG analizė, tikslai, uždaviniai, prioritetas, kryptys, rodikliai. Svarbus koordinavimas teminėse srityse ne tik Ūkio ir Teisingumo ministerijų bet ir Finansų ministerijos.

S. Šiupšinskas pažymėjo, kad kalbant apie efektyvumą prioritetu reikėtų laikyti įstaigų bendradarbiavimo iniciatyvas (taupymas prisijungiant prie bendrų bazių). Pasiūlė pritari pačiam idėjai ir matricai ir apsispęsti dėl darbo grupių – apjungti piliečių ir valdžios dalį, bet atskirti temas: sveikata, socialinė sritis ir pan.

J. Šiugždinienė pažymėjo, kad iš pateiktos matricos reikėtų atrinkti keletą dalykų ir numatyti konkrečias priemones, kurias būtų galima įgyvendinti. Laikantis bendro tikslo – kokybiškų paslaugų piliečiams – reikėtų konkretizuoti, kurias sritis valdžios institucijos turėtų patobulinti, kad piliečiams teikiamos paslaugos būtų kokybiškos.

R. Vilpišauskas pažymėjo, kad esminis vaidmuo programos koordinavime galėtų tekti MP tarnybos Reformų departamentui. Pirmiausiai Vyriausybė politiniame lygmenyje turi apsispręsti, kas bus koordinuojantis centras. Jo nuomone, jei darbo grupės bus sudarytos pagal sritis – gerų rezultatų tai neduos. Darbo grupėse turėtų būti kuo mažiau tos srities, apie kurią kalbama, atstovų išskyrus vieną ar du, kurie galėtų pateikti dalykinę informaciją. Bet pačius principus turėtų siūlyti kitas sritis ar horizontalius dalykus išmanantys žmonės.

G. Kazakevičiaus nuomone, informacinių technologijų akcentuoti nereikėtų, kadangi tai yra tik įrankis siekiant efektyvumo. Į matricą pasiūlė įrašyti ne IT ir ne IRT sąvokas, o „naujų technologijų“ sąvoką. Taip pat nepritarė savivaldos išskyrimui, kadangi siekiant vienodo požiūrio turėtų būti nustatomi vienodi standartai.

J. Šiugždinienė pažymėjo, kad savivaldybių atskirai išskirti gal ir nereikia, tačiau šiuo metu neturima jokios įtakos savarankiškosios savivaldybių funkcijoms, savivaldybės kokybės standartus nusistato neklausdamos piliečių.

S. Šiupšinskas pažymėjo, kad šios diskusijos esmė yra tai, jog standartus turi nustatyti ministerijos, atsakingos už valdymo sritį, o savivaldybės, atsižvelgdamos į gyventojų interesus, standartus užtikrinti savarankiškai organizuojamos funkcijos vykdymą.

R. Vilpišausko nuomone, į valdžios sąvoką būtina įtraukti ir savivaldą, kadangi piliečių ir paslaugų gavėjų požiūriu valdžia yra tie, kurie priima jiems privalomus sprendimus – tai pirmiausiai yra savivaldos institucijos.

G. Kazakevičius pažymėjo, kad didžiausia problema Lietuvoje – autonomija be atsakomybės. Matricoje pasiūlė įrašyti, kad valdžios institucijos yra kartu autonomiškos ir atsakingos. Valdžios sąvoką pasiūlė apibrėžti taip – „valdžia ir visas viešasis sektorius“. Pasiūlė darbo grupes formuoti

tokiais pjūviais: 1) atvirumas ir skaidrumas (valdžios ir viešojo sektoriaus efektyvumas per skaidrumą ir atvirumą), 2) optimali apimtis (valdžios „lieknumas“), 3) atsakomybė ir orientacija į rezultatus, 4) Centralizavimas/ koordinavimas ir vienodų standartų nustatymas. Darbo grupės turėtų dirbti dviem kryptimis: kiekviena darbo grupė turėtų pateikti po tris-keturias „greitas pergales“ (iki šių metų pabaigos realiai įgyvendinamas priemonės), taip pat priemonės, kurios bus įgyvendinamos ilgalaikėje perspektyvoje įgyvendinant programą. Darbo grupių veiklos rezultatai bus aptariami Saulėlydžio komisijos posėdžiuose. Pasiūlė komisijos nariams (ne valstybės tarnautojams) pasisiūlyti, kurios darbo grupės „reporteriais“ jie norėtų būti ir priimti atsakomybę už vieną ar kitą temą. „Reporteriumi“ darbo grupės posėdžiuose dalyvauti nebūtina, jo indėlis būtų pristatyti, recenzuoti darbo grupės rezultatai, tai būtų atskaitos taškas tolesnei Saulėlydžio komisijos narių diskusijai.

J. Šiugždinienė pasiūlė Vidaus reikalų ministerijai parengti minimalų formatą, ką darbo grupės turėtų padaryti ir kokia forma pateikti rezultatus. G. Kazakevičius pritarė šiai idėjai ir pasiūlė Vidaus reikalų ministerijai po savaitės pristatyti formatą, bei siūlymus dėl darbo grupių vadovų.

J. Domeikienė pažymėjo, kad darbo grupės turėtų pradėti darbą kuo greičiau, kadangi į išdiskutuotas ir pasiūlytas pagrindines temas būtų galima tiksliai nukreipti šių metų gegužės 12-13 d. numatytą konferenciją, idėjas pateikti visuomenei, aptarti jas su ES valstybių atstovais. Konferencijoje numatomos aptarti trys temos: efektyvi valdžia, efektyvi lyderystė ir vertybiniai pokyčiai valdyje.

G. Kazakevičius pakvietė komisijos narius tapti konferencijos partneriais ar teikti siūlymus, kas norėtų jais būti, kas būtų naudinga pakviesti į konferenciją pristatyti savo patirties.

J. Šiugždinienė atkreipė dėmesį, kad šioje konferencijoje jau reikėtų turėti parengtą Viešojo valdymo programos projektą (ir anglų kalba), kad būtų galima diskutuoti.

Posėdyje pažymėta, kad konkurencijos programoje neatsispindi reguliavimas ir institucinė sandara, taip pat tai, jog reikėtų atskirti mokslinį domėjimąsi nuo į praktiką orientuotų diskusijų. Lyderystės temai būtų galima pakviesti organizacinės psichologijos ekspertų iš Skandinavijos.

NUTARTA (bendru sutarimu):

1. Pritarti Viešojo valdymo tobulinimo programos metmenims (matricai) ir siūlyti vietoje IT ar IRT sąvokų vartoti „naujų technologijų“ sąvoką, valdžios sąvoką pakeisti sąvoka „valdžia ir visas viešasis sektorius“, bei atspindėti valdžios institucijų autonomiją kartu su atsakomybe.

2. Pritarti keturių darbo grupių sudarymui Viešojo valdymo tobulinimo programai rengti: 1) atvirumas ir skaidrumas; 2) optimali apimtis (valdžios „lieknumas“); 3) atsakomybė ir orientacija į rezultatus; 4) Centralizavimas/ koordinavimas ir vienodų standartų nustatymas.

3. Pritarti siūlymui, kad darbo grupės dirbtų dviem kryptimis: kiekviena darbo grupė pateikia po tris-keturias „greitas pergales“ (iki šių metų pabaigos realiai įgyvendinamas priemonės), taip pat priemonės, kurios bus įgyvendinamos ilgalaikėje perspektyvoje įgyvendinant programą.

4. Pritarti siūlymui Vidaus reikalų ministerijai per savaitę parengti ir pristatyti komisijai trumpą formatą, ką darbo grupės turėtų padaryti ir kokia forma pateikti rezultatus.

2. SVARSTYTA. Dėl ministrų valdymo srityse veikiančių mokymo, kvalifikacijos tobulinimo ir poilsio įstaigų

Posėdyje svarstyti pasiūlymai dėl ministrų valdymo srityse veikiančių mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų veiklos optimizavimo bei ministerijai pavaldžių įstaigų ir valstybės įmonių valdomo pagrindinei veiklai nenaudojamo valstybės nekilnojamojo turto privatizavimo.

G. Kazakevičius pažymėjo, kad komisijai teikiama svarstyti Vyriausybės pasitarimo sprendimo projekto esmė yra atskirti mokymo funkciją nuo turto valdymo funkcijos. Biudžetinių mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų nebeliktų, tik viešosios įstaigos, kurios nuo 2012 metų patalpas nuomotųsi. Dėl turto, perduoto valstybės įmonei Valstybės turto fondui (toliau – Valstybės turto fondas) iš karto būtų sudaroma panaudos sutartis iki 2011 m. gruodžio 31 d., tad šiais metais jokių papildomų išlaidų ar nuomos santykių neatsirastų, pasikeistų tik turto savininkas. Pabrėžė, kad valstybės turto perdavimas Valstybės turto fondui nereiškia šio turto privatizavimo, be to, su tomis mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigomis, kurios vykdė ar šiuo metu vykdo

Europos Sąjungos lėšomis finansuotus projektus, būtų sudaromos turto panaudos sutartys, galiojančias ne ilgiau kaip 5 metus nuo šių projektų įgyvendinimo pabaigos. Statutines mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigas siūloma inkorporuoti į statutinę struktūrą, kuriai šis mokymo centras priklauso.

N. Mickuvienė pažymėjo, kad jei bus priimtas sprendimas dėl Valstybės kontrolės patikėjimo teise valdomo mokymo centro nekilnojamojo turto perdavimo Valstybės turto fondui, Valstybės kontrolė tam neprieštaraus ir šį turtą perduos. Tačiau, pritariant komisijos nario K. Manioko el. paštu pateiktam siūlymui, mokymo centrų nekilnojamojo turto privatizavimo ir valstybės tarnautojų mokymosi ir tobulėjimo klausimai turėtų būti sprendžiami kartu.

D. Burgienė pritarė, kad reikalinga gera valstybės tarnautojų kvalifikacijos tobulinimo sistema, tačiau pažymėjo, kad mokymo kokybei vieta, kurioje jie vyksta, jokios įtakos neturi, kaip ir patalpų nuosavybės forma. Pasiūlė sutikti su mokymo įstaigų turto perdavimu Valstybės turto fondui siekiant, kad tokių centrų veikla neiškreiptų konkurencijos rinkoje.

S. Šiupšinskas sutiko su principu atskirti mokymo procesą nuo infrastruktūros ir pritarė siekiui mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigoms rinkoje panaikinti išskirtines sąlygas veikti. Tačiau pažymėjo, kad Lietuvos policijos mokykla, Pasieniečių mokykla ir Ugniagesių gelbėtojų mokykla yra mokymo, o ne kvalifikacijos tobulinimo įstaigos, todėl jas likvidavus ir įtraukus į įstaigų prie ministerijų struktūras, mokymo įstaigos nebeegzistuos kaip savarankiški subjektai ir nebegalėtų rengti projektų savo, kaip mokyklų, veiklos tobulinimui, būtų sudarytos blogesnės sąlygos nei kitų šalių mokymo įstaigoms.

G. Kazakevičiaus nuomone, profesiniu mokymu turi užsiimti profesinio mokymo sistema, o statutiniai valstybės tarnautojai turėtų būti mokomi tik specifinių, tiesiogiai su profesine veikla susijusių dalykų. Pasiūlė statutinių valstybės tarnautojų mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų valdomo turto Valstybės turto fondui neperduoti, o siekiant užkirsti kelią joms konkuruoti su profesinio mokymo įstaigomis pertvarkyti į įstaigos prie ministerijos struktūrinį padalinį. Kaip pavyzdį pateikė Užsienio reikalų ministerijos diplomatų mokymo sistemą – nėra atskiros mokymo įstaigos, mokymus organizuoja Mokymo skyrius.

S. Šiupšinskas pažymėjo, kad šis klausimas – visos švietimo ir profesinio ugdymo sistemos peržiūros dalykas, be to, specializuotos mokymo įstaigose egzistuoja ir ES šalyse. Taip pat pažymėjo, kad perduodant mokymo ar kvalifikacijos tobulinimo įstaigos valdomą turtą Valstybės turto fondui reikėtų atkreipti dėmesį, ar turtas įstaigai perduotas panaudos pagrindais, valdomas patikėjimo ar nuosavybės teise.

E. Žilevičius pritarė S. Šiupšinskiui dėl statutinių valstybės tarnautojų mokymo įstaigų, kadangi jų teikiamos paslaugos yra specifinės, rinka tokių paslaugų neteikia. Pasiūlė į sąrašą įstaigų, kurių turtas perduodamas Valstybės turto fondui, įtraukti ir viešąją įstaigą Lietuvos viešojo administravimo institutą. Taip pat pasiūlė pavesti ministerijoms iki šių metų balandžio 1 d. pateikti konkrečius siūlymus dėl mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų pertvarkymo ar likvidavimo (pagal Biudžetinių įstaigų įstatymą biudžetinių įstaigų pertvarkymas į viešąsias įstaigas negalimas), kuriuos Saulėlydžio komisija galėtų apsvarstyti, ir tik tada priimti sprendimus dėl turto perdavimo Valstybės turto fondui nuo 2012 m. sausio 1 d.

Finansų ministerijos Turto valdymo departamento direktorė A. Vičkačkienė pažymėjo, kad šiuo metu nėra įstatyminio pagrindo biudžetinėms įstaigoms nuomotis patalpas iš Valstybės turto fondo, todėl iki 2011 m. liepos 1 d. turėtų būti priimti sprendimai dėl mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų tolimesnės veiklos, o tada sprendžiami klausimai dėl turto perdavimo. Nesutiko su siūlymu Valstybės turto fondui įstaigoms, gavusioms ES paramą, turtą suteikti panaudos pagrindais 5 metams, kadangi Valstybės turto fondui išlaidų, susijusių su perduoto turto priežiūra, niekas nekompensuos.

D. Burgienė atkreipė dėmesį, kad vykdant įsipareigojimus ir įstaigoms perduodant panaudos pagrindais valstybės turtą ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui nuo projekto įgyvendinimo, siekiama užtikrinti, kad įstaigoms nereikėtų gražinti gautos ES paramos. Dėl statutinius valstybės tarnautojus mokančių įstaigų pažymėjo, kad jei mokymo centras jokių paslaugų rinkai neteikia ir vykdo mokymus statutinės įstaigos užsakymu, reikėtų svarstyti tokios įstaigos tapimo tos statutinės įstaigos struktūriniu padaliniu galimybę. Šio siūlymo pridėtinė vertė tokia, kad būtų užkirstas kelias mokymo įstaigai vystytis į kitą juridinį asmenį ir konkuruoti rinkoje.

G. Kazakevičius pažymėjo, kad šiuo metu yra tokia situacija, kad valstybės tarnautojams kitoje įstaigoje vedant mokymus, už tai gaunamas dvigubas apmokėjimas, o inkorporavus mokymo įstaigas į sistemą, kiekvienas statutinis valstybės tarnautojas, kuris toje sistemoje moko, turėtų mokytis už tą atlyginimą, kurį ir taip gauna.

Posėdyje pritarta, kad sistemą reikia kuo labiau išskaidrinti ir reglamentuoti.

N. Mickuvienė pažymėjo, kad Vyriausybės nutarimu patvirtinta Centralizuoto valstybės turto valdymo strategija, pagal kurią visas ilgalaikis turtas, kuris dabar valdomas patikėjimo teise turi būti atitinkamu laiku perduotas patikėjimo teise Valstybės turto fondui. Tokiu būdu valstybės naudai išsispęstų visi turto valdymo klausimai.

A. Vičkačkienės nuomone, kol įstatyminiu lygmeniu nebus nustatyta, kad Valstybės turto fondas gali nuomoti turtą biudžetinėms įstaigoms, biudžetinių įstaigų valdomas turtas neturėtų būti perduotas Valstybės turto fondui.

D. Burgienė pažymėjo, kad mokymo įstaigos turtą galės nuomotis nebūtinai iš Valstybės turto fondo, atvirkščiai, norima įvesti rinko mechanizmą kuris parodytų, koks turtas valstybei nereikalingas.

E. Žilevičius pasiūlė ministerijoms planuojant kitų metų biudžetą iki 2011 m. balandžio 1 d. pateikti siūlymus dėl mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų likvidavimo ar kitokio pertvarkymo, ir tik nuo 2012 m. sausio 1 d. priimti sprendimą dėl turto perdavimo Valstybės turto fondui.

D. Burgienė pasiūlė sprendimus dėl turto perdavimo Valstybės turto fondui priimti balandžio mėnesį, gegužės mėnesį pasirašyti ipareigojančias sutartis turtą perduoti nuo 2012 m. sausio 1 d.

G. Kazakevičius pasiūlė rekomenduoti Vyriausybei pritarti siūlymui mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų (išskyrus statutinių valstybės tarnautojų mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų) valdomą nekilnojamąjį turtą nuo 2012 m. sausio 1 d. perduoti Valstybės turto fondui ir pavesti Aplinkos ministerijai kartu su Finansų ministerija parengti ir iki 2011 m. balandžio 4 d. nustatyta tvarka pateikti Vyriausybės nutarimo projektą dėl šio turto perdavimo. Panaudos sutartis sudaryti tik su tomis mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigomis, kurios vykdė ar šiuo metu vykdo ES lėšomis finansuotus projektus. Ministerijoms pavesti iki 2011 m. balandžio 4 d. priimti sprendimus dėl jų valdymo srityse veikiančių mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų pertvarkymo, įvertinant galimybes juos inkorporuoti į ministerijų ar įstaigų prie ministerijų sudėtį.

A. Vičkačkienė pažymėjo, kad pagal teisės aktus turi būti turto patikėtinio sprendimas, kad jis sutinka perduoti tą turtą, todėl turto patikėtiniai turėtų priimti sprendimus dėl sutikimo perduoti valstybės turtą Valstybės turto fondui ir apie tai informuoti Aplinkos ministeriją.

NUTARTA (bendru sutarimu, N. Udrėnas susilaikė):

Rekomenduoti Lietuvos Respublikos Vyriausybei:

1. pritarti nuostatai, kad ministrų valdymo srityse veikiančių viešųjų ir biudžetinių mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų: Finansų ministerijos mokymo centro, Lietuvos kultūros darbuotojų tobulinimosi centro, Sveikatos mokymo ir ligų prevencijos centro, Slaugos darbuotojų tobulinimosi ir specializacijos centro, Teisingumo ministerijos Mokymo centro, viešosios įstaigos Valstybės ir savivaldybių tarnautojų mokymo centro „Dainava“ ir viešosios įstaigos Valstybės institucijų kalbų centro valdomą valstybės nekilnojamąjį turtą tikslinga nuo 2012 m. sausio 1 d. perduoti valstybės įmonei Valstybės turto fondui valdyti, naudoti ir juo disponuoti patikėjimo teise.
2. patikslinus, ar viešoji įstaiga Lietuvos viešojo administravimo institutas turtą valdo patikėjimo ar nuosavybės teise, esant galimybei turtą perduoti valstybės įmonei Valstybės turto fondui.
3. pavesti:
  - 3.1. Aplinkos ministerijai kartu su Finansų ministerija iki 2011 m. balandžio 4 d. parengti ir nustatyta tvarka Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateikti Vyriausybės nutarimo projektą dėl 1 punkte nurodytų įstaigų valdomo nekilnojamojo turto perdavimo valstybės įmonei Valstybės turto fondui nuo 2012 m. sausio 1 d.

- 3.2. valstybės įmonei Valstybės turto fondui, perėmus valdyti, naudoti ir juo disponuoti patikėjimo teise turta pagal 3.1 punktą, su tomis mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigomis, kurios vykdė ar šiuo metu vykdo Europos Sąjungos lėšomis finansuotus projektus, sudaryti turto panaudos sutartis, galiojančias ne ilgiau kaip 5 metus nuo šių projektų įgyvendinimo pabaigos, o kitą turta išnuomoti rinkos sąlygomis.
- 3.3. ministerijoms iki 2011 m. balandžio 4 d. pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei siūlymus dėl galimybių pakeisti mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigų (įskaitant ir statutinių valstybės tarnautojų mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo įstaigas) teisinę formą, įvertinant galimybę šias įstaigas pertvarkyti į ministerijų ar įstaigų prie ministerijų struktūrinius padalinius.
- 3.4. Švietimo ir mokslo ministerijai, įgyvendinus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. spalio 18 d. pasitarimo (protokolo Nr. 67, 5 klausimas) nuostatas ir optimizavus profesinių mokymo įstaigų tinklą, iki 2011 m. liepos 1 d. informuoti Finansų ministeriją ir Ministro Pirmininko tarnybą apie valstybės įmonei Valstybės turto fondui valdyti, naudoti ir juo disponuoti patikėjimo teise planuojamą perduoti profesiniam mokymui nereikalingą valstybės turta.
- 3.5. Aplinkos ministerijai, suderinus su Valstybės kontrole, parengti ir nustatyta tvarka iki 2011 m. balandžio 4 d. Lietuvos Respublikos pateikti Vyriausybės nutarimo projektą dėl Valstybės kontrolės valdomo mokymo centro nekilnojamojo turto perdavimo valstybės įmonei Valstybės turto fondui.
- 3.6. ministerijoms užtikrinti, kad ministerijų valdymo srityse veikiančios įstaigos ir valstybės įmonės, patikėjimo teise valdančios valstybės nekilnojamąjį turta, kuris nenaudojamas įstaigų ar įmonių pagrindinei veiklai užtikrinti (pirtys, poilsinės, vasarnamiai ir kita) (toliau – poilsinės) iki 2011 m. balandžio 15 d. valstybės įmonei Valstybės turto fondui pateiktų prašymus dėl šio nekilnojamojo turto įtraukimo į privatizuojamų objektų sąrašą:
  - 3.6.1. Aplinkos ministerijai – valstybės įmonių miškų urėdijų, nacionalinių ir regioninių parkų bei rezervatų direktorių valdomų poilsinių;
  - 3.6.2. Krašto apsaugos ministerijai – Lietuvos kariuomenės valdomų poilsinių;
  - 3.6.3. Kultūros ministerijai – Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos valdomų poilsinių;
  - 3.6.4. Susisiekimo ministerijai – valstybės įmonių regiono kelių, valstybės įmonės Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direktorijos valdomų poilsinių;
  - 3.6.5. Švietimo ir mokslo ministerijai – valstybinių aukštųjų mokyklų valdomų poilsinių (senato sutikimu);
  - 3.6.6. Vidaus reikalų ministerijai – policijos komisariatų, Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos, Turto valdymo ir ūkio departamento prie Vidaus reikalų ministerijos valdomų poilsinių.
- 3.7. valstybės įmonei Valstybės turto fondui iki 2011 m. liepos 1 d. pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti privatizavimo objektų sąrašo projektą, papildytą 3.6 punkte nurodytais objektais.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Kazakevičius

Posėdžio sekretorė

Indrė Daugėlaitė